

## POSTANOWIENIE

20 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

na posiedzeniu niejawnym 20 lutego 2025 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa [...] spółki akcyjnej w W.

przeciwko J. D.

o zapłatę,

na skutek skargi kasacyjnej J. D.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z 25 października 2022 r., I ACa 1133/21,

**odrzuca skargę kasacyjną.**

## UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Katowicach wyrokiem zaskarżonym skargą kasacyjną, po rozpoznaniu sprawy na skutek apelacji obu stron oddalił obie apelacje (pkt 1), orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego (pkt 2).

Pozwany zaskarżył powyższy wyrok skargą kasacyjną w całości podczas, gdy oddalenie apelacji powódki było dla niego rozstrzygnięciem korzystnym. Pokrzywdzenie orzeczeniem (*gravamen*) jest przesłanką dopuszczalności środka zaskarżenia, chyba że interes publiczny wymaga merytorycznego rozpoznania tego środka (uchwała składu siedmiu sędziów SN – zasada prawna - z 15 maja 2014 r., III CZP 88/13, OSNC 2014, nr 11, poz. 108), co czyni skargę kasacyjną w zakresie rozstrzygnięcia oddalającego apelację powódki niedopuszczalną.

Stosownie do art. 398<sup>4</sup> § 1 pkt 1 i 3 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać m.in. oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości, czy w części oraz wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany. Elementy te mają charakter konstrukcyjny, a ich brak nie podlega uzupełnieniu. Wniosek taki wynika z porównania treści art. 398<sup>6</sup> § 2 k.p.c. *in medio* oraz art. 398<sup>6</sup> § 1 k.p.c. Tylko drugi z przywołanych przepisów dopuszcza sanowanie określonych braków skargi kasacyjnej; nie dotyczy to jednak elementów konstrukcyjnych wymienionych w art. 398<sup>4</sup> § 1 k.p.c. Od skarżącego wymaga się, aby skarga została prawidłowo zredagowana i nie wywoływała wątpliwości o charakterze interpretacyjnym, gdyż zakres zaskarżenia oraz wnioskowanego uchylenia albo uchylenia i zmiany orzeczenia sądu odwoławczego nie mogą być pozostawione Sądowi Najwyższemu do samodzielnego określenia w drodze zabiegów interpretacyjnych i analizy sformułowań, którymi posłużył się autor skargi. Waga tych obowiązków i powiązane z nimi wymaganie precyzji w określaniu zakresu zaskarżenia oraz formułowaniu wniosków kasacyjnych powodują, że ewentualne wady skargi w tym zakresie nie mogą być, inaczej niż w przypadku braków o charakterze formalnym, naprawione. Skarga, która nie spełnia któregokolwiek z wymagań określonych w art. 398<sup>4</sup> § 1 k.p.c., jako niedopuszczalna, podlega odrzuceniu stosownie do art. 398<sup>6</sup> § 2 k.p.c. (zob. m.in. postanowienia SN: z 27 listopada 2015 r., V CSK 290/15 i z 3 czerwca 2016 r., IV CSK 796/15 - nie publ.).

Bezwzględным wymaganiem jest, żeby zakres zaskarżenia i wniosek o uchylenie lub o uchylenie i zmianę orzeczenia były ze sobą ściśle skorelowane, przy czym brak tej korelacji skutkuje odrzuceniem skargi (zob. postanowienia SN: z 24 kwietnia 2013 r., III CSK 77/13 i z 24 sierpnia 2016 r., V CSK 112/16 - nie publ.).

Skarga kasacyjna złożona w niniejszej sprawie nie spełnia tego wymagania, ponieważ pozwany wnosząc o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, sformułował wniosek kasacyjny w sposób niepełny i przez to nieprawidłowy; nie wskazał zakresu wnioskowanego uchylenia zaskarżonego wyroku, tj. czy wnosi o uchylenie wyroku w całości czy w części i jeśli tak, to w jakiej.

Z tych względów skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398<sup>6</sup> § 3 k.p.c.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną powódka wniosła o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania, ewentualnie - w przypadku nieuwzględnienia tego wniosku - o jej oddalenie, z takimi rozstrzygnięciami wiążąc wniosek o zasądzenie jej rzecz kosztów zastępstwa procesowego od pozwanego. W odpowiedzi nie wniesiono o odrzucenie skargi kasacyjnej, a wniosek o zasądzenie kosztów związany był z innymi oczekiwanymi rozstrzygnięciami (por. m. in. postanowienia SN z 20 sierpnia 2014 r., II CSK 77/14, OSNC 2015, nr 7 – 8, poz. 91, z 5 grudnia 2013 r., III SK 23/13, z 18 grudnia 2012 r., II CSK 397/12, nie publ.), co uniemożliwiło podjęcie rozstrzygnięcia o kosztach.

(A.T.)

[a.ł]